

עמ"י 388/08/15 - פבל בילנד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

02 אוגוסט 2015

עמ"י 388-08-15 בילנד(עציר) נ' מדינת

ישראל

לפני כב' השופטת מיכל ברק נבו

פבל בילנד (עציר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד מירי כהן

ב"כ המשיבה פקד יוני פינקלשטיין

העורר הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופטת דניאלי), אשר קבע כי יש להאריך את מעצרו של העורר למשך 8 ימים, וזאת בפעם השנייה, עד ליום 05.08.15 בשעה 12:00.

לטענת העורר, טעה בית המשפט כאשר העניק ליחידה החוקרת כמעט את מלוא הימים שביקשה, וזאת בפעם השנייה. מציינת הסנגורית כי העורר משתף פעולה עם היחידה החוקרת, וזאת בניגוד לחשוד האחר, דבר שמקנה בצורה משמעותית את הטענה כי דבר חשש משיבוש. לטענתה, כבר מטעם זה היה מקום להבחין בין השניים. הסנגורית אינה טוענת כי יש להורות על שחרורו של העורר לאלתר, אלא שיש לעקוב ולהפעיל ביקורת שיפוטית על התקדמות החקירה, דבר שאינו מתרחש כאשר בית המשפט נותן בבת אחת שמונה ימי מעצר.

שמעתי את טענות הצדדים. כפי שציין בית משפט קמא, מדובר בחקירה שהחשד אשר בבסיסה התעצם בצורה משמעותית במהלך החקירה. מדובר בחשד לביצוע מאות עבירות של זיוף כרטיסי אשראי, ושימוש בכרטיסי אשראי מזויפים, בצד עבירות נוספות. בית המשפט ציין כי קיימת עילה של שיבוש, וגם חשש מפני הימלטות מאימת הדין. בית המשפט ציין כי החשד נגד העורר עובה מאז תחילת החקירה. העורר אמנם משתף פעולה עם המשטרה ומסר פרטים

בנוגע לחשדות הנחקרים, ועם זאת, עולה מהחומר שהציגה המשטרה כי שיתוף הפעולה של החשוד אינו מלא, שכן קיימים פערים בין דברים שעליהם העיד העורר לבין חומר הראיות האובייקטיבי. משכך, יש צורך לבדוק את גרסתו ולעבות את החקירה למרות שהמשיב משתף פעולה. בית המשפט ציין כי בצד החשש לשיבוש, העולה מכך שמדובר בעבירות שבוצעו בין היתר באמצעות מחשבים, קיים גם חשש מפני הימלטות, שכן העורר ידע שהוא דרוש לחקירה, ועל כן לפי גרסתו - החליף כתובות.

הסנגורית מציינת כי העילה היחידה שציינה המשטרה בבקשת המעצר הייתה עילת השיבוש, ועילת ההימלטות לא עלתה כלל בדיון האחרון. היום טענה המשטרה גם לעילה של מסוכנות. גם עילה זו אינה עולה מהבקשה, לטענת הסנגורית.

ראשית אציין כי לטעמי מתקיימות כל שלוש עילות המעצר. לכן, כל עוד קיימת גם עילה של מסוכנות, הרי שיש בכך כדי להבהיר מדוע החקירה צריכה בשלב זה להמשיך ולהתקיים כאשר החשוד במעצר, גם אם צודקת הסנגורית ששיתוף הפעולה של העורר עשוי להפיג במידה מסוימת את החשש לשיבוש, ואיני קובעת שאכן יש בכך כדי להפיג את החשש.

אשר לטענה כי יש לקצר את משך הזמן שבית משפט קמא קצב להארכת המעצר השנייה על מנת להבטיח פיקוח שיפוטי על התקדמות החקירה: באופן כללי נכונים הדברים, אך תמיד קיים מתח מסוים בין הרצון לפקח על התקדמות החקירה, לבין הצורך לאפשר למשטרה לעבוד בצורה רצופה, באין מפריע, מבלי לקטוע את רצף החקירות ופעולות החקירה השונות בדיונים חוזרים ונשנים בבית המשפט. כאשר ברור, נוכח היקף החשדות והחומר שיש לבדוק כי יידרש פרק זמן ממושך, וכאשר מתברר כי המשטרה אכן פעלה במרץ בפרק הזמן הראשון שניתן לה, אזי לא מצאתי גם בכך שבית משפט קמא סבר כי גם כעת יש מקום לאפשר ליחידה החוקרת פרק זמן לא מבוטל על מנת לעבוד ברצף. החומר שהוצג בפניי מלמד שאכן ממשיכה המשטרה לעבוד במרץ.

לאור כל האמור, לא מצאתי כי נפלה טעות כלשהי בהחלטת בית משפט קמא, ועל כן הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום י"ז אב תשע"ה, 02/08/2015, במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

הוקלד על ידי מור הרוש